



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

lvivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

1. Iulij.

*Kalend. Iulij.*Vide
cap. 22.
Apoth.
Spir. fol.
128.

Aruernis in Gallia S. Galli Episcopi & Confessoris, qui post præclara virtutum insignia, laudabilem vitæ sanctissimæ cursum, beata morte terminauit.

Surius in
vita.

Legitur de hoc S. Episcopo, quod Agrippinæ famosum quoddam gentilium fanum, in quo post oblata dæmonibus libamina, incolæ se ad vomitum vsque replebant, subiecto clâ igne euerterit; qua occasione pagani fictis gladijs in eum irruerunt: sed Regis Theodorici protectione incolumis euitit: quam euasione, quia martyrium videbatur declinasse, multis lacrymis postea deplorauit. Verum hîc quæri posset, an quis eam ob causam martyrij corona esset decorandus, propterea, quod repugnare videatur can. 60. Concilij Elsbertini, quo cautum reperitur, vt si quis idcirco occidatur à Gentilibus quod idolum fregerit, non habeatur inter Martyres.

Sed respondeo eum Canonem intelligendum esse de ijs temporibus quibus Christiana Religio adhuc sub gentilibus Imperatoribus depressa iacebat, & magis mansuetudine quàm furore opus erat, etiam quando adolescebat sub Catholicis principibus: quorum tamen iussu sæpè leguntur à Christianis diruta, cum illorum iteratis sanctionibus templa fuerint clausa, idola postrata, sacrificia antiquata. Quod si iustè quis id facit cum Princeps iubet, & meretur laudem: multò magis id licebit cum Deus iubet, & priuato quodam diuini spiritus instinctu quis ad id faciendum impellitur. Et iam huius Galli tempore, firmata Catholica religione, idololatria penitus erat extirpanda.

Sexto

*Sexto Nonas Iulij.*2.
Iulij.

Visitatio Beatæ Mariæ Virginis ad Elizabeth.

Vide cap.
11. Apot.
Spir. fol.
78.

HÆc quidem solemnitas ab Urbano Papa VI. instituta est, & à Bonifacio IX. confirmata seu potius publicata, idque occasione vigentis Schismatis, ad quod componendum, eiusdem Dei Genitricis opem, Dei Ecclesia propensius (ea aucta celebritate) studuit implorare; idque anno 1389. Quotiescumque ergo peste affligimur (quæ ordinarie propter schisma inter nos & Deum, id est, propter defectionem nostram per peccata à summo nostro Capite Deo, nobis obuenit) huius Virginis opem imploremus, & vñionem nobis impetrabit, atque domum animæ visitabit, eamque donis gratiæ suæ, vt domum Zachariæ, replebit.

*Nonis Iulij.*7.
Iulij.

In Anglia S. Edilburgæ virginis, Anglorum regis filia, quæ Cœnobio Monialium præfecta, ministerium suum laudabili sollicitudine adimpleuit.

Vide cap.
57. Apot.
Spir. fol.
269.

Sicut Hybernia olim *Sanctorum Insula* fuit appellata, ita merito etiam Anglia eundem titulum meretur, quæ numero sanctorum virorum & mulierum, seu Clerum, seu Regiam, seu priuatos consideres, ea minor non fuit; quin etiam auctior si laureatos pro fide Catholica pugiles lubet intueri. Videre enim meruit sæculum nostrum hac ex parte felicissimum, quam plurimos Sanctissimos sacerdotes, aliosque nobilissimos viros Anglicanos glorioso martyrio coronatos, duplicisque tituli coronis auctos, qui non solum pro Ecclesiastica libertate, sed pro fide Catholica tuenda, restituenda ac conseruanda, nobilissima morte occubuerunt. Felix certe & ter beatus Anglicanorum nobilissimus & gloriosissimus ille cærus, qui tam illustri militiae nomen dedit, ac Sacramento sanguinem

nem sponndit, eoque fidem Catholicam confirmavit. Plura de hoc argumento vide in Rosa mea *Candida & Rubicunda*.

17.
Iulij.

Sextodecimo Kalend. Augusti.

Vide cap.
42. Apot.
Spi. tol.
215,

Turnini in Brabantia S. Fredegandi presbyteri & Confessoris, qui suis meritis pestilentiam ab Antuerpia propulsavit.

MUta de Hyberno hoc sancto Presbytero, eiusque conterraneis in Apotheca mea dixi, quam multi nimirum ex ea gente hanc patriam doctrina & sanctitate illustrarint, immò totam pænè Europam, in quam sanctissimorum virorum examina integra olim emisit. Hyberniæ enim suum Columbanum debet Italia, Gallum Heluetia, Kilianum Franconia, Mansuetum & Albuinum Lotharingia, Arbogastum Argentina, Erardum Ratispona, Virgilium Carinthia, Rumoldum Mechlinia, Fredegandum Antuerpia, Vltanum, Fursem, Foillantum, Liuinum aliosque innumeros tota Belgica. Nec mireris Lector, tot egregios Evangelici verbi seminarios Hyberniam protulisse, postquam enim illa à S. Patritio in fide Christi fuit instructa, tanto successu eandem vbique propagare studuit, vt inundatione quasi facta in exteris nationes sese diffuderit. Vigebant enim per totam Insulam sacrarum studia litterarum, in quibus se exercebant innumeri sancti monachi, viuentes secundum regulam à S. Patritio præfixam, mundi contemptu, cælestium appetitu, sancta mortificatione carnis, ac abdicatione voluntatis propriæ, pares Ægyptijs monachis merito & numero. de quibus ita Henricus Antiodorensis ad Carolum Caluum: Quid Hyberniam memorem contempto pelagi discrimine, pænè totam cum grege philosophorum ad littora nostra migrantem? quorum quisque peritior est, vltro sibi indicit exilium, vt Salomoni sapientissimo famuletur ad nutum. Litterarum itaque studijs cum pietate apud Hybernos florentibus, Anglo-Saxones in Hyberniam tamquam ad mercatum bonarum litterarum olim vndique confluebant. vnde de viris sanctis sæpissimè in antiquis Angliæ Scriptoribus legitur: *Amandatus est ad disciplinam in Hyberniam.* & in vita Sulgeni, qui ante 500. amplius annos floruit:

Ieccl. in
vita Patr.

Exempla

*Exemplo Patrum commotus amore legendi,
Iuit ad Hybernos sophia. mirabile, claros.*

Et de S. Willebrordo Anglorum gloria ita Alcuinus:

*Quem tibi iam genuit fecunda Britannia mater,
Docta que nutriuit studijs sed Hybernia sacris.*

Verè docta, à qua Academia Parisiensis vniuersitatum mater, & Pa-
piensis, inchoata & instituta fuit. Vnde bene in vita S. Florentij
Episcopi Argentinensis vocatur Hybernia, Sanctissimorum doctissi-
morumque officina.

Cauel. in
apol. pro
Scoto c. 8.

Octauo Kal. Augusti.

In Lycia S. Christophori martyris, qui sub Decio
vigis ferreis attritus, & à flammæ æstuantis in-
cendio, Christi virtute seruatus, ad vltimum sa-
gittarum ictibus confossus, martyrium capitis
obtruncatione compleuit.

25.
Iulij
Vide cap.
17. Apot.
Spir. fol.
107.

Celebris fuit olim huius Martyris in Ecclesia nostra Calmp-
thoutana memoria, solebantque ad eam concurrere annua
deuotione tam longinqui quàm vicini votorum causa. quo-
rum etiam quam plurimi compotes facti sunt, venerationem
acceptis beneficijs augentes. ita habet antiqua & fida incolarum tra-
ditio. Brachium eius asseruatur in Ecclesia Tungrensi sanctissimæ
Deiparæ sacra, quod singulis septennijs, cum plurimis alijs pretio-
sissimis reliquijs, die 11. Iulij & quindecim proximè insequentibus,
solet exhiberi, solenniter populis vndique confluentibus, vt &
reliquiæ Ecclesiarum Treuirensis, Colonienfis, Aquis-granen-
sis, & Traiectensis ad Mosam.

Ceterum quod Joannes Raulinus dicit de S. Sebastiano, etiam
quadrat in S. Christophorum, qui similiter sagittis fuit transfixus, li-
cet promiscuè non ita cum illis pingatur, scilicet quod postulet apud
Deum ostendendo singula sagittarum vulnera, dicens cum Psalmi-
sta: *Hæc facta est mihi, quia iustificationes tuas exquisiui.* Sicut enim omnia
vlcera infirmi clamant misericordiam & compassionem ad transeun-
tes, sic multitudo vulnerum & sagittarum duorum horum rationa-
bilium Eryciorum, clamat ad Deum pro nobis misericordiam, vt eis
dicamus.

Serm. de
S. Sebast.

Psal. 118.

32
Abac. 3. dicamus illud Abacuc prophete: In luce sagittarum vestrarum, id est, in clara demonstratione vulnerum vestrorum apud Deum, liberi ibimus à splendore fulgurantis hastæ Dei.

AUGUSTVS.

Nonis Augusti.

5.
August.

Vide cap.
11. Apot.
Spir. fol.
73.

Romæ in Esquilijs dedicatio Basilicę S. Marię ad Niues.

Isid. l. 15.
orig.

Dedicationis huius memoria ex niue quæ hac die 5. Augusti, cum Romæ maximi calores esse solent, miraculose cecidit, annua celebritate in Ecclesia recolitur. Cum enim Joannes Patritius Romanus cum vxore sua, hereditatem suam sanctissimę Deiparę vouissent, illa quadam nocte in somnis separatim vtrumque admonuit, vt quem locum niue conspersum viderent, in eo Ecclesiam sibi ædificarent, quod statim in colle Esquilino per Liberium Pontificem, qui eandem visionem habuerat, solemniter factum fuit. Vocatur hæc Basilica ob nouitatem & dignitatem miraculi, Ecclesia Marię maioris, in qua Sacrosanctum Domini Præsepe asseruatur. Mos verò obtinuit vt non quæcumque Ecclesię appellentur Basilicæ, sed illæ tantum quarum augustior esset amplitudo. Vnde autem id acciderit vt eiusmodi Ecclesię dicerentur basilicæ, patet ex Isidoro: Basilicæ, inquit, prius vocabantur regum habitacula, vnde & nomen habent: nunc tamen ideo basilicæ diuina templa nominantur, quia ibi regum omnium Deo, cultus & sacrificia offeruntur.

Simile ferè huic miraculum habemus in Brabantia nostra, de templo Lakenfi prope Bruxellam, quod calitus per Deiparam filo designatum & quasi circumscriptum fuit. quod filum, vt vidi, etiamnum hodie ibidem religiosè asseruatur cum prægrandi osse brachiali S. Barbaræ.

In nat. S.
S. Ord.
Præm.

Hoc item die ponit Ioannes Chrysostronus Prior S. Michaelis Antuerpiæ, Commemorationem Præmonstrati à gloriosissima Cælo- rum Regina, Candidi nostri Ordinis & Habitus, in Capella S. Joan- nis